

Frumoasa păcătoasă

Emilian Oniciuc

Ce brunetă zveltă cu ochii ca abisul!
Păru-i până la umeri, trupul de vioară,
Buzele ei roșii te poartă în visul
Jarului aprins de Lună în fiecare seară...

Atingeri de petale pe buzele flămânde
Inspirând din respirații pe furiș furate,
De dor sunt lihnite și caută tremurânde
În tantrica iubire prin șoapte tremurate...

Frumoasa Păcătoasă, rebelă-i ca vântul,
Sărutul îi este taina izvoarelor adânci...
Morgană care îți răpește gândul,
În călimare albastre te face să te-arunci...

Este rugăciunea vie din fiecare seară,
Ce pâlpâie prin umbrele din a sa odăiță,
Lumină-n miera dulce din topita ceară
Când răsuflări fierbinți îi ies din guriță...

Iubită fiică a Lunii, amăgitoare fiică...
Dorindu-te tainic într-un târziu din noapte,
În ruga-nlăcrimată la lumânarea mică,
Însăși amasană prin dragăstoase șoapte...

Emilian Oniciuc-16.07.2016
(Republicare-„Poezii Noștri”)